

[Munch-Petersen.]

forelagde dette Lovforslag, er det en vigtig social Sag, som netop mest angaar Arbejderkvinderne, den ubemidlede Del af Befolkningen, og som absolut maa løses. Kvaksalveriet gaar jo sin Gang paa dette Omraade, understøttes ganske vist ikke direkte af Lovgivningen paa den Maade, at man siger, det er tilladt, men indirekte derved, at man forbyder, at saadanne Ting ordnes paa betryggende hygiejnisk Maade, og derfor tvinger ulykkelige Kvinder til at søge Kvaksalvere for at faa Hjælp, naar de af sociale og økonomiske Grunde mener, at det er nødvendigt.

Vort Forslags § 1 siger, at der i alle offentlige Undervisningsanstalter skal indføres obligatorisk Undervisning i seksuelle Spørgsmaal paa naturvidenskabelig Basis. Undervisningen skal medtage seksuel Hygiejne og Forebyggelse af Svangerskab og Kønssygdomme. For Seminarister og studerende til Skoleembedseksamen og lægevidenskabelig Embedseksamen indføres en udvidet Undervisning i de i Stk. 1 nævnte Spørgsmaal.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Udtalelser under Finanslovdebatten, er han Tilhænger af det, som denne Paragraf siger. Undervisningsministeren skal vel først spørge Grundtvig eller andre Kirkefædre om, hvad han skal svare paa dette Spørgsmaal, siden han endnu ikke kunde gøre det under Finanslovsdebatten. Men for alle fremskridtsvenlige Mennesker er det i hvert Fald ganske klart, at dette Spørgsmaal maa løses.

§ 2 siger: I København, Købstæderne og større Stationsbyer oprettes under Indenrigsministeriets Kontrol Institutioner for Raadgivning i seksuelle Spørgsmaal. Institutionerne er pligtige at give Vejledning til enhver, der maatte henvende sig herom, herunder ogsaa i Forebyggelse af Svangerskab og Kønssygdomme og til ubemidlede gratis at udlevere de hertil nødvendige Midler.

§ 3 bestemmer: Svangerskabsafbrydelse er kun tilladt, naar den foretages af Læger under betryggende Forhold som paa Operationsstuer og i Svangerskabets tre første Maaneder efter Lægens Skøn, eller naar Hensynet til Kvindens Sundhed kræver det. Det er altsaa en bestemt begrænset Tilladelse til Svangerskabsafbrydelse, der gives her, nemlig naar den foregaar paa fuldt hygiejnisk og fuldt lægemæssig betryggende Maade. Hvis man ikke giver denne Tilladelse til Svangerskabsafbrydelse paa den betryggende Maade, vil det føre til, at

Kvinderne, naar de af økonomiske Grunde føler sig tvunget dertil, i Stedet søger Kvaksalveren og paa en i højeste Grad farlig Maade søger Udvej af den Nødssituation, de er stedt i.

§ 4 bestemmer, at der skal oprettes særlige Klinikker til Svangerskabsafbrydelse, netop for at sikre, at den foregaar under de betryggende hygiejniske og sundhedsmæssige Forhold, hvorunder det maa ske. Endvidere bestemmes det, at Lægerne har kun Ret til at foretage Svangerskabsafbrydelse, naar Risikoen for Kvindens Liv og Helbred af lægelige Grunde skønnes at være særlig stor, eller naar der ikke er forløbet 6 Maaneder siden sidste Svangerskabsafbrydelse. Altsaa, Princippet er dette, at det maa være Kvinden selv, som bestemmer over sit eget Legeme, som i disse Situationer selv bestemmer, om der skal foretages Svangerskabsafbrydelse eller ej, og at Lægen skal gøre det, men dog naturligvis maa nægte det, naar han skønner, at det af sundhedsmæssige Grunde vil være skadeligt for den paagældende Kvinde.

§ 5 bestemmer, at tre Paragraffer i Straffeloven skal bortfalde, nemlig de reaktionære Straffeparagraffer, som angaar dette Omraade. § 6 siger: Ved Udvidelse af de bestaaende Sygehuse og gennem Sygekasserne sørges for, at senest 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden alle fødende Kvinder kan føde paa Sygehus. Enhver fødende Kvinde har Ret til at forlange Bedøvelse (obstetrikisk Narkose), medmindre det af lægelige Grunde maa anses for uforsvarligt. Endelig bestemmer § 7, at Udgifterne ved denne Lov, som træder i Kraft straks, afholdes af Statskassen.

Denne Lov indeholder, som sagt, almindelige Krav, som Gang paa Gang er rejst ude i den store Befolkning, og som kun de mest reaktionære kirkelige og saakaldte kristelige Mennesker er Modstandere af, fordi de maa hykle en Modstand mod Foranstaltninger, som den almindelige demokratiske Del af Befolkningen alle er Tilhængere af. Det er betegnende, at i denne Reaktionenens Periode har de tidligere demokratiske Partier i Praksis forladt disse almene Krav, og at saadanne Krav derfor kun stilles af Det kommunistiske Parti, at kun dette Parti virker for saadanne Kravs Gennemførelse, og at kun Det kommunistiske Partis Magterobrning sikrer, at disse Krav gennemføres.

Formanden: Eksemplarer af de nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.